Ankenævnet for Forsikring

Den 17. juni 2015 blev i sag nr. 87068:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren havde kaskoforsikring i LB Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en anmeldt totalskade af den forsikrede bil, en Toyota Corolla Verso, årgang 2005.

Selskabet har opsagt forsikringen med tilbagevirkende kraft til tegningstidspunktet med henvisning til, at bilens rette ejer og bruger var klagerens søn, der ikke var tegningsberettiget i selskabet. Som konsekvens af opsigelsen har selskabet afvist at yde forsikringsdækning for den anmeldte skade.

Den 5/5 2014 anmeldte klageren skaden til selskabet. Ved brev af 13/6 2014 oplyste selskabet hende, at forsikringen i henhold til forsikringsaftalelovens § 6 blev annulleret med tilbagevirkende kraft fra tegningstidspunktet, og at selskabet afviste at dække skaden. Selskabet kræver betaling af for lidt betalt præmie for ansvarsforsikringen.

I klageskema modtaget i nævnet den 10/12 2014 har klageren bl.a. anført:

> "**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.**
> Se medsendte redegørelse.
>
> **2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?**
> At selskabet udbetaler den erstatning, jeg er berettiget til, samt selskabet forholder sig til ALT, hvad der bliver skrevet til dem, og ikke kun hvad de synes, samt svarer på de mails, der bliver sendt til dem."

Af den ovenfor omtalte redegørelse fremgår:

"Redegørelse for forløbet af LB's afgørelse af min forsikringssag fra 4. maj 2014.

- Allerede da jeg ringer til LB mandag den 5/5 for at anmelde skaden, er det en eller anden dame jeg taler med, som hverken oplyser hendes navn, eller hvad mit skadenummer er/bliver. Hun virker ret afvisende i telefonen, og siger, at jeg kan læse mere på deres hjemmeside, hvis jeg har spørgsmål til noget vedrørende forsikringsanmeldelsen.

- Jeg bliver ringet op af en taksator fra [den landsdækkende teknisk organisation] den 8/5, der fremsatte et tilbud telefonisk på kr. 40.000,00. I følge aftaleloven er dette tilbud gældende, se nedenstående, der er taget fra lovgivningen på området.

Aftalelovens regler sætter rammer for aftales ingåelse og leveringsbetingelser. Der er altså en lovgivning, der bestemmer, hvilke rettigheder og pligter både tilbudsgiver (den, der afgiver et tilbud) og tilbudsmodtager (den, der modtager tilbuddet) har.

Hovedreglen er, at en aftale er bindende for begge parter, uanset om den er mundtlig eller skriftlig.

Det har længe været en almindelig holdning, at man overholder de aftaler, man laver med andre.

...

- Samme dag som taksatoren ringer, bliver jeg ringet op af en [medarbejder] fra LB, der præsenterer sig som 'forsikringsmand der har sagen vedrørende din skade'. Da jeg på et tidspunkt i samtalen beder ham om at fortælle præcis hvad der er han vil have af beviser, siger [medarbejderen], at det må jeg selv finde ud af. Jeg beder [medarbejderen] om at sende de beviser han mener at have, men jeg modtager ikke nogen før efter min klage af 15/5 2014.

- De beviser jeg modtager, er 2 lydfiler på USB-stik, hvor der mangler knap 5 minutter af sidste lydfil. De knap 5 minutter der mangler, er netop de minutter, hvor jeg endnu engang beder [medarbejderen] om at sende de beviser han mener at have. På lydfilen kan man også høre, at samtalen bliver meget brat stoppet midt i et ord/sætning. Da jeg efterfølgende skriftligt beder om lydfilen igen, modtager jeg ikke noget, heller ikke en udspecificeret regning over de penge LB mener at have til gode, selvom jeg også har bedt om den skriftligt. Jeg modtager heller ikke nogen anden form for dokumentation for [medarbejderens] påståede beviser, men han henviser til nogle billeder han har fundet via nettet.

  Da [medarbejderen] besvarer min første klage over hans behandling, kalder han sig selv skadeskonsulent, i telefonen forsikringsmand, og på værkstedet hvor bilen blev indleveret af …, kalder han sig detektiv. Altså 3 forskellige titler, hvilket på mig virket meget mærkeligt.

- Jeg mangler generelt tilbagemeldinger fra LB, både på modtagelse af mails, samt respons på de tilbagevisninger/spørgsmål jeg har haft til deres såkaldte bevisførelse. På mig virker det som om LB har lagt sig fast på, fra starten, at de ikke vil udbetale erstatning, uanset hvad jeg ellers kommer med af beviser. Jeg forventer at et forsikringsselskab fremsender det man beder dem om i/for sagen, samt skal hjælpe

deres kunder/medlemmer, ikke anklage dem eller lade dem finde ud af lovgivning og andet selv.

- LB har svaret på det i mine henvendelser, som de synes var relevant for et positivt udfald til deres fordel, men undladt at besvare mine konkrete tilbagevisninger, både hvad angår deres anklager samt om lovgivningen på forsikringsområdet."

Dertil har selskabet i brev af 20/1 2015 til nævnet bl.a. bemærket:

"**Sagsfremstilling:**
[Klageren] anmeldte den 5. maj 2014, at hendes hjemmeboende søn den 4. maj 2014 havde været involveret i et færdselsuheld, hvor hun oplyste, at hendes søn ikke helt kunne huske, hvad der var sket, men at han havde ramt en række betonpæle i en rundkørsel med skade på bilen til følge.

Vi bemærker, at bilen - en [bil 1] [model] - var indtegnet i vores medlems navn med registreringsnummer [reg.nr.].

Erstatningens størrelse blev aftalt med forbehold for forsikringsselskabets erstatningspligt - en helt almindelig procedure, som i øvrigt også fremgår af taksatorrapporten af 24. juni 2014.

Henset til at bilen fremstod sænket og med stort musikanlæg inkl. subwoofer i varerummet, fandt vi det nødvendigt at undersøge det reelle ejer/bruger forhold, da det var vores umiddelbare opfattelse, at bilen reelt tilhørte sønnen. Sagen blev derfor overdraget til vores skadekonsulent.

Ved en gennemgang af [klagerens] forsikringsforhold konstaterede vi, at sønnen fyldte 18 år den 7. januar 2012 og i forlængelse heraf indtegnede [klageren] en ekstra bil den 23. februar 2012 (En [bil 2]).

Yderligere noterede vores skadekonsulent sig et billede på sønnens facebook profil af 23. marts 2012, hvor en [bil 1] [model] med spoilere og 'badboy kølerhjelm' var affotograferet i forgrunden, mens den nævnte [bil 2] var affotograferet i baggrunden. Billedet blev i øvrigt efterfølgende fjernet fra facebookprofilen.

Ved telefonisk henvendelse til tidligere ejer af [bil 1], lod denne vores skadekonsulent forstå, at [klagerens] søn var noteret som køber på hans part af slutsedlen.
Henset til ovenstående konstateringer kontaktede vores skadekonsulent herefter [klageren] telefonisk og gjorde hende bekendt med ovenstående, ligesom han i den forbindelse gav [klageren] mulighed for at rette eventuelle misforståelser. Derudover stillede vores skadekonsulent en række afklarende spørgsmål og udbad sig dokumentation for [klagerens] påstande. I relation til ovenstående henviser vi i det hele til vores brev af 13. juni 2014.

Den 15. maj 2014 fremsendte [klageren] en klage af hvilken det fremgår, at hun ikke var tilfreds med vores sagsbehandling, herunder primært at vores skadekonsulent havde bedt [klageren] sandsynliggøre, at hun var den reelle ejer/bruger af bilen. Vi henviser i det hele til vores klagebesvarelse af 27. maj 2014, hvor vi har redegjort for vores sagsbehandling samt for Forsikringsaftalelovens § 22, ligesom vi i samme forbindelse gav [klageren] mulighed for at fremkomme med de oplysninger, som hun ellers havde nægtet at udlevere til vores skadekonsulent. Vi bemærker, at vi i den forbindelse vedlagde en USB-nøgle med de samtaler, som [klageren] havde haft med vores skadekonsulent.

Den 1. juni 2014 modtog vi et supplerende indlæg til klagen, hvor [klageren] gjorde opmærksom på, at der manglede en del af en samtale af 12. maj 2014, idet denne blev afbrudt midt i en sætning. [Klageren] vedlagde desuden 3 Excel regneark, hvorom hun oplyste, at der var tale om kontoudtog fra hhv. egne konti samt fra sønnens. Vi bemærker, at den manglende del af samtalen skyldes en teknisk fejl, og at hele samtalen efterfølgende blev fremsendt til [klageren].

Ved brev af 13. juni 2014 meddelte vores skadekonsulent [klageren], at det på baggrund af en samlet vurdering af sagen, var vores opfattelse, at sønnen var den reelle ejer eller faste bruger af bilen, og hvis vi ved indtegningen af bilen var blevet oplyst om, at det var sønnen, der var ejer eller fast bruger af bilen - ville vi have afvist at tegne kaskoforsikringen. [Klagerens] søn er ikke medlemsberettiget i LB Forsikring A/S.

Med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 6 blev forsikringen derfor annulleret med tilbagevirkende kraft fra tegningstidspunktet, ligesom forholdet blev afvist som dækningsberettigende. Forsikringen blev herefter omtegnet til kun at omfatte ansvar - dvs. fra tegningstidspunktet frem til afmeldingen hos SKAT.

Vi bemærker i den forbindelse, at vi alene omtegnede [bil 1], selvom det er vores opfattelse, at vi også ville have været berettiget til at omtegne [bil 2] og indplacere den på et niveau, der svarer til en ikke medlemsberettiget ejer/bruger uden kørselserfaring eller optjent bonus.

Vi modtog herefter endnu to supplerende indlæg til klagen af 23. juni 2014 og 14. oktober 2014, hvilket resulterede i vores klagebesvarelser af 11. juli 2014 og 21. oktober 2014.

…

Afgørelse:
Ud fra oplysningerne i sagen er det vores opfattelse, at husstandens vognpark ændrede sig, da sønnen fyldte 18 år og fik kørekort.

For fuldstændighedens skyld bemærker vi, at vi ved vores gennemgang af [klagerens] forsikringsforhold kan konstatere, at da sønnen fyldte 18 år, indtegnede [klageren] en ekstra bil, en [bil 2] fra 1986.

På dette tidspunkt havde [klageren] allerede en [bil 3] fra 1996.

Da [bil 2] blev skrottet, da den var i for dårlig stand til at gå gennem syn, blev denne erstattet med [bil 1], som nærværende ankenævnssag handler om.

Til sammenligning blev [bil 3] erstattet med en [bil 4].

Det må derfor ubestridt lægges til grund, at husstandens vognpark ændrede sig i forbindelse med, at sønnen fyldte 18 år og fik kørekort.

I den forbindelse bemærkes det, at begge sælgere af hhv. [bil 2] og [bil 1] overfor vores skadekonsulent har oplyst, at de har solgt bilen til [klagerens] søn. Den ene kunne oplyse sønnens navn og adresse, den anden udtalte, at han havde solgt bilen til 'en ung dansk gut på 18-20 år' i selskab med en kammerat.

Vi bemærker, at [klageren] er enig i den tidligere ejers ([bil 1]) oplysninger om, hvem han solgte bilen til - det var denne der telefonisk kunne oplyse sønnens fulde navn, adresse, købsdato og købspris for vores skadekonsulent.

Det må derfor ubestridt lægges til grund, at det er sønnen, der på slutsedlen står som ejer af bilen.

Efter en samlet vurdering af sagen, er det vores opfattelse at [klageren] ikke har løftet bevisbyrden for, at bilen reelt tilhørte hende.

Oplysningerne i sagen peger fortsat i retning af, at det er sønnen, der er den reelle ejer/faste bruger af bilen, idet:

- Sønnens navn stod på vedhænget til nøglen, der sammen med bilen blev indleveret til værkstedet,

- Bilen fremstod sænket og med stort anlæg inkl. subwoofer i varerummet,

- Af et billede på sønnens facebookprofil af 23. marts 2012 er [bil 2] afbilledet sammen med en kammerats bil. I den forbindelse erindrer vi om, at [bil 1] blev købt som en erstatning for [bil 2], da den var i for dårlig stand til at kunne gå gennem syn,

- Det synes mere nærliggende, at en sænket bil med stort musikanlæg inkl. subwoofer tilhører en ung mand på 20 år end en kvinde på 45 år, som [klageren] var på skadetidspunktet,

- Ved gennemgang af [klagerens] forsikringsforhold fremgår det, at hustandens vognpark ændrede sig, da sønnen fyldte 18 år og fik kørekort,

- Da sønnen fyldte 18 år, indtegnede [klageren] en ekstra bil, en [bil 2] fra 1986,

  På dette tidspunkt havde [klageren] allerede en [bil 3] 1996, Da [bil 2] blev skrottet, blev denne erstattet med [bil 1],

  Til sammenligning blev [bil 3] erstattet med en [bil 4],

  Det må derfor ubestridt lægges til grund at husstandens vognpark ændrede sig i forbindelse med sønnen fyldte 18 år og fik kørekort,

- Begge sælgere af hhv. [bil 2] og [bil 1] har overfor vores skadekonsulent oplyst, at de har solgt bilen til sønnen. Sælgeren af [bil 1] kunne oplyse sønnens navn og adresse mv., den anden udtalte, at han havde solgt bilen til 'en ung dansk gut på 18-20 år' i selskab med en kammerat,

- Kørselsbehovet i husstanden har efter vores beregninger udviklet sig fra 12.000 km årligt til 37.000 km årligt,

- Kilometertælleren viste ved færdselsuheldet, at bilen have kørt 300.411 km. Ved syn den 14. marts 2013 blev kilometertælleren aflæst til 277.000 km. Bilen havde således tilbagelagt over 23.000 km indenfor 14 måneder, hvilket svarer til, at den er blevet tanket mindst 20 gange indenfor et år,

- [Klageren] har ikke kunnet dokumentere, at hun jævnligt tankede diesel, hvilket er det brændstof, [bil 1] en bruger,

- Det synes ikke sandsynligt, at [klageren] skulle have anskaffet en bil til kr. 40.000 alene med det formål at kunne køre store ting hjem og på genbrugspladsen,

- Ovenstående faktiske kørselsbehov svarer ikke overens med oplysningen om, at [klageren] anskaffede sig bilen til kørsel med store ting, herunder kørsel til genbrugspladsen. Vi bemærker, at [klageren] efterfølgende har oplyst, at hun også brugte bilen til at køre til udlandet - dette har vi imidlertid heller ikke modtaget dokumentation for,

- [Klageren] har ikke kunnet dokumentere hævning af købesummen på kr. 40.000, da beløbet efter det oplyste skulle være lånt af hendes mor og bonusfar - kontant i hånden. Vi skal bemærke, at [klageren] efterfølgende ændrede forklaring, således betaling af bilen var sket ved, at beløbet skulle være overført fra hendes mors konto til sælgers konto, og at hun afbetalte herpå,

- [Klageren] har ikke kunnet dokumentere sin afbetaling af bilen,

- [Klageren] har ikke kunnet fremsende slutsedlen på bilen. I den forbindelse skal vi dog understrege, at [klageren] ikke anfægter, at sønnen står som køber af bilen på slutsedlen,

- Vi har på baggrund af de fremsendte Excel regneark ikke kunnet validere rigtigheden af [klagerens] oplysninger,

Den modtagne dokumentation - dvs. de 3 Excel regneark - påviser efter vores opfattelse ingenting. Først og fremmest fordi der er tale om redigerbare dokumenter, som [klageren] således ville kunne ændre i. Dernæst fordi eksporterne ikke påviser andet end nogle beløb, men ikke hvad der er betalt for, hvornår der er betalt, om der er betalt eller i så fald til hvem. Det er således ikke muligt for os at lave en konkret validering af, at pengene er gået til indfrielse af gæld for bilen samt tankning af brændstof.

Kontraheringspræmien:
I relation til kontraheringspræmien har vi vedlagt vores beregning, der viser, at vi har et udestående på kr. 17.147,38. Vi bemærker, at dette beløb efterfølgende er blevet nedskrevet med præmien for perioden den 8. maj 2014 til den 4. juni 2014, således at opkrævningen alene vedrører perioden frem til det tidspunkt, hvor vores taksator konstaterede, at bilen var totalskadet og skulle afmeldes på motorkontoret. Vores udestående beløber sig herefter således til kr. 16.751,60. Vi har ikke modtaget dokumentation for betaling af vægtafgift i samme periode, hvorfor kravet for nuværende ikke kan nedskrives yderligere.

For fuldstændighedes skyld bemærker vi, at ovennævnte nedskrivning relaterer sig til, at vi i det konkrete tilfælde fejlagtigt ventede med at afmelde nummerpladerne, indtil vi var klar over, om der var tale om en dækningsberettigende skade. Dette er der nu taget højde for i vores krav på kontraheringspræmie.

Kopipolice & for meget opkrævet kontraheringspræmie:

I relation til kopipolice og udregning af for meget opkrævet kontraheringspræmie (pga. for sen afmelding), skal vi bemærke følgende:

Den 30. juni 2014 afgangsførte vores system automatisk policen, da vi modtog en elektronisk afmelding fra SKAT i forbindelse med afmeldingen af nummerpladerne pga. totalskaden.

Vores system er imidlertid bygget således op, at vi ikke kan lave ændringer bag om sidste ændring (i dette tilfælde afgangen). Det betyder med andre ord, at da vi skulle ændre policen til kontraheringsprisen, som forinden var blevet udregnet, kunne vi ikke få lov til dette pga. afmeldingen og dermed også afgangsføringen af policen.

I tilfælde som disse vælger vi derfor blot at opkræve beløbet. Denne ændring blev foretaget pr. 5. juni 2014. Imidlertid fratrak systemet i første omgang diverse gebyrer, som [klageren] skal betale for, idet hun jo har haft bilen ansvarsforsikret. Da vi ikke kunne tilbageføre ændringen pr. 5. juni 2014, hvor diverse retmæssige gebyrer fejlagtigt var blevet fratrukket, var vi nødt til at korrigere beløbet manuelt ved en ny ændring, som blev foretaget den 6. juni 2014. I dette tilfælde korrigerede systemet imidlertid fejlagtigt igen ved at fratrække en del af miljøafgiften.

Vi valgte imidlertid at acceptere denne beregning, hvilket betyder, at vi har opkrævet [klageren] godt og vel kr. 20,00 mindre end ellers berettiget for at undgå flere unødvendige ændringer i systemet, og fordi det ikke stillede [klageren] dårligere.

Efter vores fornyede gennemgang af sagen, er det således fortsat vores opfattelse, at [klageren] ikke har løftet bevisbyrden for, at hun er ejer og fast bruger af bilen. Henset til at [klageren] har afgivet urigtige oplysninger, jf. Forsikringsaftalelovens §§ 4-7, har vi opsagt forsikringen med tilbagevirkende kraft, dog således at forsikringen blev omtegnet til kun at omfatte ansvar - dvs. fra tegningstidspunktet frem til afmeldingen hos SKAT.

Det er herefter vores vurdering, at vores medlems skrivelse til nævnet ikke indeholder nye oplysninger, der kan bevirke en ændring af vores afgørelse. Vi fastholder i det hele vores stillingtagen og afventer nævnets afgørelse."

Med henvisning til selskabets bemærkninger har klageren i mail af 7/2 2015 til nævnet bl.a. anført:

"Da jeg, den 8. maj 2014 talte med taksator i telefonen, blev der ikke talt om noget forbehold overhovedet. Samtidig finder jeg det meget mærkeligt, at der er udarbejdet en taksatorrapport den 24. juni 2014, dagen efter LB Forsikring A/S modtog min klage over deres sagsbehandling, hvor jeg netop påpeger at taksatoren ikke har afmeldt pladerne, som loven foreskriver, hvis bilen er mere end 75% skadet, og taksatoren desuden pr. telefon har oplyst om, at det er forsikringsselskabet, der har bedt ham om at tilbageholde pladerne, hvilket de heller ikke må. I følgebrevet på min klage til ankenævnet, skriver de godt nok at de fejlagtigt ventede med at afmelde pladerne, men det må de ikke.

Forsikringsselskabet har på intet tidspunkt troet på, at jeg bruger kontanter når jeg tanker benzin/diesel eller handler. [Medarbejderen] fra LB Forsikring A/S mener ikke at min dokumentation fra mine konti, som er eksport fra min netbank, er brugbare, men på mine spørgsmål om hvor han finder påstand for dette i lovgivningen, skrives der at 'man plejer' at få udskrifter fra betalingsservice, hvor der er overstreget i udskrifterne. Det er ikke svar nok, da de hænger alt andet op på lovgivning og paragraffer. Desuden rådførte jeg mig med en

taksator fra et andet forsikringsselskab, og denne fortalte, at eksport fra netbank sagtens kan benyttes, bare man gør opmærksom på det er eksport der fremsendes.

LB Forsikring A/S påstår endvidere, at de har tilsendt den samtale, som jeg påpegede at der manglede over 4 minutter af. Jeg har, som skrevet til LB tidligere, at den er aldrig modtaget, så jeg tvivler på den er afsendt fra selskabet, ligesom afgørelsen af sagen ikke blev tilsendt mig, før jeg reagerede på den rykker LB Forsikring A/S sendte.

Da jeg talte med [forsikringsmedarbejderen] i telefon første gang den 8. maj 2014 bad jeg ham om at tilsende mig alt hvad han mente, han havde af beviser på min skyld i sagen. Jeg modtog ikke noget fra selskabet, heller ikke da jeg ved næste samtale bad om det samme, før jeg, på skrift, havde bedt om udskrift/lydfil på de to samtaler jeg førte med [forsikringsmedarbejderen], men selskabet har dog aldrig tilsendt mig de billeder og andre bilag, som de skriver de har tilsendt ankenævnet. Taksatorrapporten er heller ikke tilsendt mig."

Heroverfor har selskabet i brev af 3/3 2015 til nævnet bl.a. bemærket:

"Vi har noteret os, at [klageren] finder det bemærkelsesværdigt, at taksatorrapporten er udfærdiget den 24. juni 2014, idet hun forinden netop havde klaget over, at nummerpladerne ikke var afmeldt rettidigt.

For fuldstændighedens skyld skal vi understrege, at dateringen af taksatorrapporten ikke har noget at gøre med notatet heri om, at der er taget forbehold for selskabets erstatningspligt. Dertil skal samtidig bemærkes, at en aftale om erstatningens størrelse og en klage over for sen afmelding af nummerpladerne ikke synes at have noget med hinanden at gøre.

Vi skal på ny bemærke, at det er helt almindelig procedure/standard, at der tages forbehold for selskabets erstatningspligt, idet [den landsdækkende teknisk organisation] ikke er bemyndiget til at indgå aftaler på vores vegne, uden de er godkendt af os.

Dertil skal vi bemærke, at udover den nævnte Taksatorrapport, så blev der også udfærdiget en foreløbig taksatorrapport den 9. maj 2014, hvor det som standardtekst også fremgår, at der er taget forbehold for selskabets erstatningspligt. Imidlertid kan vi ikke fremlægge denne, da [den landsdækkende teknisk organisation] rutinemæssigt overskriver disse foreløbige rapporter i forbindelse med udfærdigelsen af hovedrapporten. Vi har dog vedlagt et print fra vores skadesystem, hvoraf det fremgår, at der har eksisteret en sådan foreløbig rapport og bemærker således, at der i en sådanne tillige fremgår en standardtekst, der angiver at der tages forbehold for selskabets erstatningspligt, altså på samme måde som i hovedrapporten af 24. juni 2014.

I forbindelse med nærværende har vi for god ordens skyld kontaktet [den landsdækkende teknisk organisation], der oplyser, at de kan se af deres interne sagslog, at de den 8. maj 2014 har talt med vores bilskadeafdeling:

> '08-05-2014 har talt med [medarbejder] fra selskab, forbehold i sagen, må ikke sælge rester før i har hørt fra selskabet. Radio + bas højtaler har ft. fået lov at beholde.
> 19-06-2014 sagen er af [forsikringsmedarbejder], derfor ingen rester, jeg sender reg. attest til ft.'

Henset til ovenstående notat og taksatorrapporten af 24. juni 2014 finder vi det ikke sandsynligt, at [den landsdækkende teknisk organisation] den 8. maj 2014 i en samtale med [klageren] skulle have udtalt sig anerledes end anført i notatet og taksatorrapporten.

I relation til [klagerens] bemærkning omkring dokumentation af tankning af diesel, skal vi på ny henvise til Forsikringsaftalelovens § 22, hvoraf det fremgår, at 'Den sikrede skal, hvis han rejser krav mod selskabet, give dette alle ham tilgængelige oplysninger om forhold, som kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden, for fastsættelse af det beløb, selskabet skal yde...'.

Dertil kommer, at det er [klageren], der som kravstiller skal løfte bevisbyrden for, at hun reelt er rette ejer/bruger af bilen.

Tankning af diesel dokumenterer isoleret set ikke, at [klageren] reelt var ejer/bruger af bilen. Anmodning om fremlæggelse af dokumentation for dieselforbrug var blot et forsøg på at hjælpe [klageren] med at påvise det reelle ejerskab/brug af bilen. Henset til at [klagerens] [bil 4] forbruger benzin, ville det med andre ord være en relativ nem måde at dokumentere hendes ejerskab/brug af bilen på, selvom det - i en sag som denne, hvor alt peger i retning af, at [klageren] ikke er ejer/fast bruger af bilen - naturligvis ikke ville kunne stå alene. Vi fastholder i øvrigt i det hele vores holdning til de 3 Excel regneark, som efter vores opfattelse ikke udgør tilstrækkelig dokumentation. Vi henviser i det hele til vores brev af 20. januar 2015 til nævnet.

For så vidt angår [klagerens] bemærkning om, at hun forsat ikke har modtaget en USB nøgle med de to samtaler mellem [klagerens] og vores skadekonsulent af hhv. den 08. maj og 12. maj 2014 i deres fulde længde, skal vi stille os undrende heroverfor. Disse er nu forsøgt fremsendt hele to gange. Det er naturligvis beklageligt, hvis der ved den ene samtale manglede nogle minutter af samtalen. Som vi tidligere har meddelt, så må dette henføres til en teknisk fejl. Begge samtaler er efterfølgende og i deres fulde længde blevet fremsendt til [klageren], men vi kan nu forstå, at USB nøglen må være bortkommet i posten. Henset de mange problemer omkring fremsendelse af USB nøglen, skal vi derfor meddele, at såfremt [klageren] fortsat ønsker at modtage de to samtaler på et USB stik, kan hun mod forudgående aftale på [mailadresse] afhente denne i vores reception, Farvergade 17, 1463 København K, hvor hun vil blive bedt om at kvittere for modtagelsen. For fuldstændighedens skyld har vi vedlagt et USB stik af lydoptagelserne til nævnet."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen – herunder fotos.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet har bevist, at bilens reelle bruger er klagerens søn, og at selskabet – hvis dette havde været oplyst ved tegningen af forsikringen – ville have afvist at tegne kaskoforsikringen. Da det er nævnets opfattelse, at det er almindeligt kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugernes risikooplysninger, burde klageren have oplyst til selskabet, at bilen var til brug for hen-

des søn. Nævnet finder, at undladelsen heraf kan tilregnes hende som mindst grov uagtsomhed.

Nævnet finder herefter, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 6 og 7 er berettiget til at ophæve kaskoforsikringen med tilbagevirkende kraft og som konsekvens heraf afvise at yde forsikringsdækning for den anmeldte skade.

Selskabet har opretholdt ansvarsforsikringen for bilen. Selskabet har oplyst, at præmien beregnet på baggrund af klagerens søns risikooplysninger for ansvarsforsikringen fra tegningstidspunktet overstiger den allerede betalte præmie for perioden. Selskabet kræver betaling af præmie, der modsvarer klagerens søns risikooplysninger.

Nævnet finder det utvivlsomt, at selskabet er berettiget til at forhøje præmien fremadrettet. Nævnet finder endvidere, at selskabet tillige er berettiget til at forhøje præmien for så vidt angår ansvarsdelen med tilbagevirkende kraft.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen